

Havlíčku, Havle

Jaroslav Hutka

1. Mají tě v ohrádce, za mříž tě vsadili
andělé z Brixenu, co vzývají násilí,
pohádka pro děti, loutkové divadlo,
tahají za nitky, nevyjdou na světlo.
R: A podle litery "paragraf - šavle"
teď dumej o právu, Havlíčku, Havle,
a podle litery "paragraf - šavle"
teď dumej o právu, Havlíčku, Havle!

2. Trochus' je popletl, řídil ses zákonem,
co platí nad lidmi a také nad pánem,
pán se však urazil - jaképak zákony,
on přece nejlíp ví, kdo má být poslušný.
R:

3. Co tě to napadlo, foukat jim do kaše,
nejezdils' na koni, cválal jsi na bleše,
pan Bach má básníky ve velké vážnosti,
jak rád je v erárních komůrkách pohostí.
R:

4. Vždyť je to nerozum, zkusit se s mocným přít,
mohl ses dobře mít, šlo by to zařídit,
a při tvých schopnostech pán by tě zaměstnal,
stačilo pochopit, stranou bys nezůstal.
R:

5. Potichu, bez hluku přišli tě navštívit,
korektně, zdvořile, nemoh' jsi odepřít:
"Hostinské pokoje, mistře, už čekají,
oblek si neberte, lepší tam dávají."
R:

6. V Brixenu na rynku holky si šeptají:
"Zavřeli Havlíčka, lidi ho nedají,
vždyť uměl hezky říct, nač my jen mysleli,
že pěkněj mužskej byl, proto ho zavřeli."
R: